

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/120/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7215011376
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zoltán Szalay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7215011376.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Zoltána Szalaya a sudcov JUDr. Evžena Kelija a JUDr. Mareka Dudíka, v trestnej veci obžalovaného Š. E., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr.zák., prerokoval na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. apríla 2017, odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 26.10.2016, sp.zn. 5T/114/2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného Š. E..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Košice II bol obžalovaný Š. E. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný za vinného prečinom zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

v T. a inde si neplní vyživovaciu povinnosť k svojmu synovi D. E., nar. XX.X.XXXX, hoci táto mu vyplýva zo Zákona o rodine a výška ktorej mu bola určená na základe rozsudku Okresného súdu Košice II sp. zn. 23P/30/2010 zo dňa 30.05.2012 v spojení s opravnými uzneseniami Okresného súdu Košice II sp. zn. 23P/30/2010 zo dňa 25.09.2012 a zo dňa 30.10.2012 a rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8CoP/87/2013 zo dňa 30.08.2013 prispievať sumou vo výške 150,00 €, túto si však úmyselne neplní a tak dlhuje za obdobie od augusta 2014 doposiaľ do rúk matky C. Y. sumu vo výške najmenej 3.900,00 €, hoci bol za taký čin trestným rozkazom Okresného súdu Košice II sp. zn. 7T 54/2014 zo dňa 30.06.2014, právoplatným dňa 15.08.2014, odsúdený.

Bol mu za to podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. súd zaradil obžalovaného pre účely výkonu trestu od ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie obžalovaný sám, ako aj prostredníctvom svojho obhajcu. Z obsahu oboch podaných odvolaní vyplýva, že obžalovaný Š. E. žiadal poskytnúť lehotu na úhradu dlžného výživného, aby splnil podmienky účinnej ľútosti.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 315 Tr.por.) skôr, než začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr.por. zisťoval, či odvolanie je prípustné, či bolo podané včas a oprávnenou osobou a či nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania, avšak z obsahu spisového materiálu zistil, že odvolanie je prípustné (§ 315 ods.1 Tr.por.), bolo podané včas - v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento opravný prostriedok podať (§ 309 ods.1 Tr.por.), oprávnenou osobou (§ 307 ods.1, ods.2 Tr.por.) a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania.

Krajský súd potom pri rozhodovaní o odvolaní odvolateľa postupoval v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr.por. a preskúmal tak zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané neprihliadol, nakoľko by neodôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

V zmysle citovaného zákonného ustanovenia - vyjadrujúceho revízny princíp - odvolací súd preskúmava len tie výroky, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako i správnosť postupu konania, predchádzajúceho napadnutému výroku rozsudku, s výnimkou, že odvolací súd musí prihliadnuť aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku - dovolania v zmysle ustanovenia § 371 ods.1 Tr.por.

Podľa § 2 ods. 10 Tr.por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstaráť dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr.por., orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Preskúmaním obsahu napadnutého rozhodnutia ako i obsahu podaného opravného prostriedku a obsahu spisového materiálu, odvolací súd zistil nasledovné.

Vo vzťahu ku skutkovým zisteniam prvostupňového súdu je potrebné uviesť, že tieto majú plne oporu vo vykonaných dôkazoch, na ktoré sa prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku odvolal a sú podrobne rozobrané v odôvodnení preskúmaného rozsudku. Nakoľko sa odvolací súd so zisteniami súdu prvého stupňa plne stotožňuje, odkazuje v ďalšom i na správne dôvody v ňom uvedené.

Ako vyplýva z obsahu spisového materiálu, prvostupňový súd vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy a to tak výsluchom odvolateľa, ďalej výsluchom svedkyne C. Y., listinnými dôkazmi v spise obsiahnutými, z ktorých dôkazov po ich vykonaní vyplynulo ako došlo k žalovanému skutku.

Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku - v súlade s ustanoveniami § 165 ods. 1, § 167 a § 168 ods. 1 Tr.por. - riadne, logicky a presvedčivo vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia pri rozhodovaní oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov tak jednotlivo, ako i vo vzájomných súvislostiach.

Odvolací súd považuje za potrebné zvýrazniť - v zhode so závermi prvostupňového súdu, že vykonaným dokazovaním bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že sa odvolateľ dopustil žalovaného skutku, ktorý sa stal tak, ako je to uvedené vo výroku napadnutého rozhodnutia prvostupňového súdu. Vo vzťahu k odvolacím námietkam považuje za potrebné zvýrazniť:

- obžalovaný bol za ten istý trestný čin už odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Košice II zo dňa 30.6.2014 (právoplatný dňa 15.8.2014) na podmienený trest odňatia slobody so stanovením skúšobnej doby do 15.8.2016,

- pričom z výpovede C. Y. vyplýva, že obžalovaný dlh stanovený ani týmto rozhodnutím neuhradil,

- v predmetnej veci obžaloba na Okresný súd Košice II napadla dňom 23.10.2015 a odvolacie konanie bolo začaté dňom 29.12.2016. Minimálne od prv uvedeného dátumu obžalovaný musel si byť vedomý páchania trestnej činnosti, ale zároveň aj možnosti uhradenia výživného a tým pádom aj ustanovenia o účinnej ľúlosti v zmysle § 86 Tr.zák., v prípade zaplatenia celej dlžnej sumy.

Krajský súd v predmetnej veci konal pravidelne a jednotlivé verejné zasadnutia boli určené na deň 9.2.2017, 30.3.2017 a ostatne na deň 27.4.2017. O týchto termínoch verejného zasadnutia obžalovaný bol zákonným spôsobom vyzoomený s tým, že pokiaľ ide o termín 27.4.2017, prehlásil, že sa tohto verejného zasadnutia nezúčastní, odročenie verejného zasadnutia nežiadal. Preto bolo verejné zasadnutie na návrh prokurátora vykonané v jeho neprítomnosti.

Na tomto verejnom zasadnutí bola vypočutá svedkyňa C. Y., matka mal. D. E., ktorá potvrdila, že obžalovaný v podstate od augusta 2014 až doposiaľ z titulu výživného jej nezaslal žiadne peniaze. Vymáhaním dlžného výživného poverila exekútora, ktorý je však bezmocný, pretože obžalovaný neustále mení miesta pobytu a podľa jeho tvrdenia aj miesta výkonu práce. Prehlásila, že tvrdenie obžalovaného, že uhradí zaostané výživné je len jeho výmyslom, pričom sama si nevie vysvetliť, ako môže existovať v zahraničí, keď v podstate nemá údajne peniaze ani na úhradu dlžného výživného.

Pokiaľ obžalovaný predložil súdu listiny v nemeckom jazyku. Krajský súd predvolal na verejné zasadnutie za účelom informatívneho výsluchu prekladateľku z jazyka nemeckého Ing. T. Š., ktorá uviedla, že z listinných dôkazov obžalovaným predložených nevyplývajú skutočnosti týkajúce sa zaslania finančných čiastok na jeho adresu. Ide o korešpondenciu medzi obžalovaným a istou S. C., daňovou poradkyňou a ďalší nemecký text sa týka oznámení Daňového úradu Q. - D. z 14.3.2017, z ktorého nie je jasné, či mu bol vyplatený po odpočítaní nákladov čistý zisk vo výške 3.624,56 €, ktorý podlieha dani. Prekladateľka poznamenala, že text na jednotlivých písomnostiach je písaný nie celkom spisovnou nemčinou, obsahujú hrubé pravopisné chyby a z textu ani nie je možné zistiť, čo majú jednotlivé zaslané písomnosti dokladovať.

Za tejto dôkaznej situácie preto krajský súd dospel k záveru, že tvrdenia obžalovaného o prípadnom zaplatení dlžného výživného v celom rozsahu nemajú žiaden reálny podklad. Obžalovaný mal možnosť od začatia súdneho konania, t.j. od 30.10.2015 do dňa vyhlásenia uznesenia v odvolacom konaní, t.j. dňom 27.4.2017 dostatočný časový priestor na to, aby hodnoverne dokladoval skutočnosti ním uvádzané vo vzťahu k možnosti zaplatenia dlžného výživného a následnej aplikácie ustanovenia § 86 Tr.zák. o účinnej ľútosti. Kvôli úplnosti je potrebné zdôrazniť, že obžalovaný od narodenia dieťaťa D. E.. (XX.X.XXXX) dobrovoľne neplní svoju vyživovaciu povinnosť, ktorá mu bola po prvýkrát určená právoplatným rozsudkom Okresného súdu Košice II zo dňa 14.3.2006 sp.zn. 26P/299/2005 a čiastočne zmenené rozsudkom toho istého súdu zo dňa 30.5.2012, sp.zn. 23P/30/2010, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 30.8.2013 sp.zn. 8CoP/87/2013.

Z právoplatného trestného rozkazu Okresného súdu Košice II zo dňa 30. júna 2014 sp.zn. 7T/54/2014 vyplýva, že obžalovaný svoju vyživovaciu povinnosť neplnil od decembra 2008 až do 30. júna 2014, pričom dlhoval na výživnom najmenej 6.258,45 €, takže aj v prípade, že mu bolo vyplatených daňovým úradom suma 3.624,56 €, stačilo by to len na čiastočné pokrytie dlžného výživného za obdobie uvedené vyššie vo výrokovej vete citovaného trestného rozkazu. Z potvrdení úradu práce, sociálnych vecí a rodiny na druhej strane vyplýva, že obžalovaný od 28.11.2001 bol vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie z dôvodu nespôlpráce s úradom.

V ďalšom, ako to už bolo vyššie uvedené, krajský súd poukazuje na vecne správne a zákonné zdôvodnenie prvostupňového rozhodnutia bez potreby ďalšieho doplnenia.

Právna kvalifikácia skutku zodpovedá príslušným ustanoveniam Trestného zákona, a preto odvolací súd nezistil žiadne pochybenie ani pri právnej kvalifikácii žalovaného skutku, takže ani v tom smere nemožno okresnému súdu nič vytknúť.

Obdobne správny je i výrok o uloženom treste, nakoľko pri jeho ukladaní prvostupňový súd postupoval v súlade s ustanovením § 34 Tr.zák. a nasl. a pri určení druhu trestu a jeho výmery prihliadol správne a to najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, i na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, vrátane zaistenia účelu trestu tak z hľadiska individuálnej, ale i generálnej prevencie. Odvolací súd ani v tomto smere nezistil dôvod na zmenu napadnutého prvostupňového rozhodnutia.

Správny je i výrok okresného súdu o zaradení obžalovaného pre účely výkonu trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. a) Tr.zák.).

Z týchto dôvodov preto krajský súd nevyhovel odvolaniu obžalovaného a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.